

Sławomir Oleszek
Gdańsk, 2022

Sifu Slavko Truntić

historia mistrza Wing Tsun

Fot.1. Sifu Slavko Truntić oraz z mistrz Leung Ting

Sifu Slavko Truntić zamknął swój życiowy rozdział 19 maja 2022 roku, w wieku 84 lat. Został zapamiętany jako aktywny działacz, trener i popularyzator Leung Ting Wing Tsun. Był publicystą. Pierwszą pracę pod tytułem „Nunchaku Trunta Ryu” wydał w 1975 roku.

Swoją drogę do przyszłego mistrzostwa wywiódł od biegłości w japońskich sztukach walki, które poznawał jako pierwsze.

Urodził się 1 lipca 1938 roku w Chorwacji należącej wówczas do Królestwa Jugosławii. Na stałe mieszkał w stolicznym Zagrzebiu. Od młodości interesował się sportami i azjatyckimi sztukami walki. Uprawiał Judo, Jujitsu, Aikido, Karate, Kobudo, w których zdobył czarne pasy. Najwyższy z nich to 7 dan. Biegłe posługiwał się nunchaku, tonfą i sai. Potrafił walczyć łańcuchem. Przez ponad 30 lat praktykował boks mentalny Yi Quan i ćwiczenia oddechowe Qi Gong, których naukę rozpoczął w 1989 roku u sifu Li Xian Ming.

Charakterystyka jego osoby skupia się na tej części życia, która wiąże się bezpośrednio z pasją do metody Wing Tsun. Towarzyszyła mu do końca życia i sprawiła, że odcisnął swój ślad w historii europejskiego środowiska azjatyckich sztuk walki.

Jako czołowy karateka, w 1973 roku wyjechał na Międzynarodowe Mistrzostwa Karate do

Londynu. Tam obserwując spektakularny pokaz prostych, ale szybkich i precyzyjnych technik Wing Chun z przekazu Wielkiego Mistrza Yip Man'a, uległ ich urokowi i pozostał pod ogromnym wrażeniem. Demonstrację tych technik w obecności dużej liczby widzów przeprowadził Greco Wong Wai Cheun, uczeń sifu Wong Shun Leung'a. Wraz z niemieckim uczniem Wong Shun Leung'a Rolfem Clausnitzer'em, Greco Wong był współautorem pierwszej na świecie książki o Wing Chun w języku angielskim, która ukazała się w 1969 roku pod tytułem „Wing-Chun Kung-Fu Chinese Self-Defence Methods”. Dziś stanowi rzadkość w prywatnych kolekcjach.

Po obejrzeniu pokazu, Slavko Truntić zainteresował się bliżej tym stylem walki. Aby poszerzyć horyzonty zaczął gromadzić różne opracowania na temat chińskiego kungfu i wushu, czasopisma i książki. Wkrótce również pozycja Rolfa Clausnitzer'a i Greco Wong'a trafiła do jego rąk. Ta cenna książka skusiła go do samodzielnego rozpracowywania technik Wing Chun, najpierw we własnym zakresie, a później z udziałem zawodników karate z Zagrzebia.

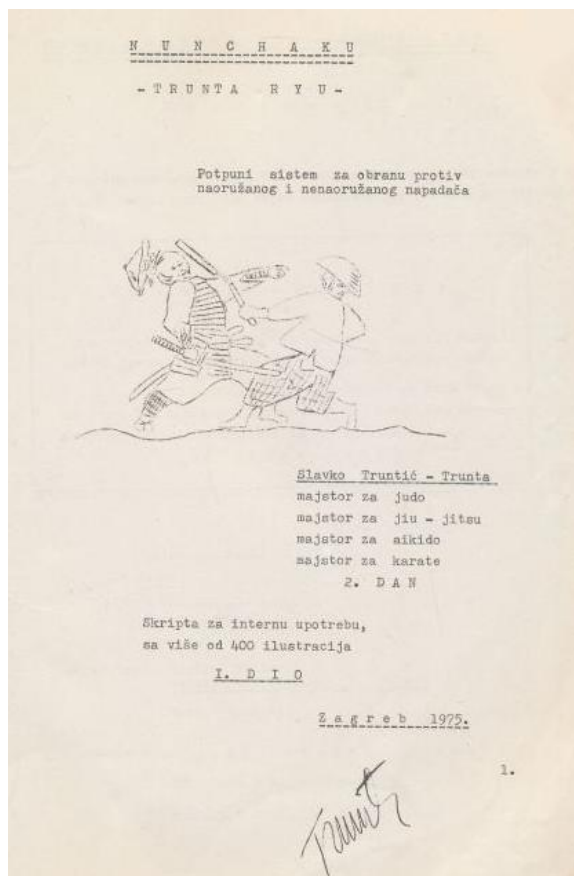
Po dwóch latach pogłębionego zainteresowania zwrócił się w stronę niemieckiej Kolonii. W 1975 roku udał się tam na seminarium z sifu Leung Ting'iem, który przybył z Hong Kong'u. Obejrzał budujący pokaz tej metody i stał się jej gorącym zwolennikiem. Nawiązał kontakt dydaktyczny z europejskim przedstawicielem mistrza Leung Ting'a Keithem R. Kernspecht'em.

Do 1977 roku poczynił indywidualne postępy i podjął się rozpropagowania Wing Tsun. Wraz z docentem dr Branko Kuleś'em wydał książkę pod tytułem „KUNG-FU WU-SHU chińska umiejętność samoobrony”, która szybko rozeszła się na rynku i wywołała zainteresowanie czytelników tematyką chińskiego boksu. Była wielokrotnie wznawiana w kolejnych latach 1978-1983.

W okresie 1977-1981 wraz z Milanem Prosenicą wyjeżdżał regularnie na seminaria Wing Tsun do Wiednia, Frankfurtu, Heidelbergu, Neckarsteinach i innych miast. Dzięki temu szybko się rozwijał. Rok 1979 okazał się bardzo intensywny i obfity w wydarzenia. W styczniu do Zagrzebia przybył sifu K. Kernspecht, główny trener European Wing Tsun Organization i poprowadził otwarte seminarium, którym oficjalnie zapoczątkował instytucjonalny ruch Wing Tsun w Jugosławii.

Dzięki wizycie, Slavko Truntić został pierwszym sifu szkoły Leung Ting Wing Tsun w tym kraju, otrzymał bowiem licencję E.W.T.O. Bieg sprawy pozwolił też na nawiązanie w 1979 roku osobistego kontaktu z mistrzem Leung Ting'iem. Dzięki temu przyjechał on do Zagrzebia i poprowadził szkolenia dla przyszłych instruktorów. Wydał też Slavko Truntić'owi licencję kwatery głównej na prowadzenie seminariów oraz nadawanie stopni tzw. poziomów zaawansowania w Wing Tsun. Mianował go wyłącznym przedstawicielem Leung Ting Wing Tsun na Jugosławię.

Pierwszego stycznia 1980 roku Slavko Truntić założył własną strukturę szkoleniową pod nazwą Jugosłowiańska Organizacja Wing Tsun. Przybyły do Zagrzebia Leung Ting wyznaczył wówczas Milana Prosenicę na jego asystenta do spraw wyszkolenia. Po treningach w Zagrzebiu, Leung Ting poprowadził jeszcze seminarium i pokazy Wing Tsun w serbskim Belgradzie. W tym samym roku Slavko Truntić opublikował w języku chorwackim książkę autorstwa Leung Ting'a „Wing Tsun Kuen”. Jej nakład szybko się wyczerpał i został wznowiony w 1981 roku.

Fot.2-3. Okładka skryptu Slavko Truntić'a „Nunchaku Trunta Ryu” z 1975 roku, oraz pierwsza karta z odręcznym podpisem autora

Fot.4-5. Po prawej okładka książki Slavko Truntića i Branko Kuleš'a pod tytułem „KUNG-FU WU-SHU chińska umiejętność samoobrony”. Następnie okładka przekładu książki „Wing Tsun Kuen” autorstwa Leung Ting'a

Przy okazji ponownie z doc. dr Branko Kuleš'em opublikował wspólną pracę pod tytułem „Karate z pełnym kontaktem”. Z uwagi na sprawną organizację J.W.T.O. szybko powstawały kluby Wing Tsun w Chorwacji, Serbii i Macedonii.

W 1981 roku Leung Ting ponownie przyjechał do Jugosławii i poprowadził warsztaty instruktażowo-metodyczne w Zagrzebiu, po czym seminaria w Sefkerin i Pančevo na terenie Serbii. Pojawiał się regularnie w kolejnych latach, prowadząc doroczne seminaria, aż do 1987 roku.

W 1982 roku Slavko Truntić wraz z Milanem Prosenicą i kilkoma zaawansowanymi uczniami udał się do Hong Kong'u, gdzie w kwaterze głównej pod okiem mistrza Leung Ting'a doskonalił umiejętności z zakresu Wing Tsun. Do dzisiaj zachowały się nagrania video z tej podróży.

Będąc w Hong Kong'u wraz z członkami swojej ekipy wziął udział w „Hong Kong Full Contact Tournament”, na którym otrzymał pierwszą nagrodę za pokaz posługiwania się azjatycką bronią. Zademonstrował wówczas techniki posługiwania się pojedynczym, dwoma i trzyczęściowym nun-chaku. Obstawiona została też konkurencja walk full contact. Z marszu przystąpił do niej uczeń Slavko Truntića, Emir Demir, który znokautował amerykańskiego aktora filmów akcji Ron'a Van Clief'a posługującego się przydomkiem „Black Dragon”. Ron w przeszłości wygrywał turnieje karate w USA i zdobywał medale na Mistrzostwach Świata. Był zawodnikiem wszechstronnie uzdolnionym, uprawiał karate Goju Ryu, Modern Arnis, Leung Ting Wing Tsun, oraz Brazylijskie Jiujitsu. Zaciętość Emira nie pozwoliła jednak Ronowi na wygraną. W Hong Kong'u poważny sukces odniósł też Milan Prosenica, który walcząc w kategorii super ciężkiej powyżej 120 kilogramów wygrał z innym amerykańskim zawodnikiem powodując u niego ciężki nokaut. Warunki pojedynków były wówczas niekorzystne, ponieważ zawodnicy podpisywali oświadczenia woli, że w przypadku śmierci zrzekają się roszczeń odszkodowawczych od organizatora, który zobowiązywał się jedynie do transportu zwłok do kraju pochodzenia zawodnika. Za to wydarzenie sifu Slavko Truntić otrzymał z rąk mistrza Leung Ting'a piąty stopień mistrzowski, a sifu Milan Prosenica czwarty.

Fot.6. Sifu Slavko Truntić w Hong Kong'u po odebraniu cennego trofeum za pokazy nunchaku

W roku 1982 Slavko Truntić opublikował dwie książki. Pierwsza z nich została napisana przez Yip Chun'a, syna Wielkiego Mistrza Ving Tsun kungfu Yip Man'a, oraz Leung Ting'a i nosiła tytuł „116 technik drewnianego manekina Wing Tsun”. Druga to „Siedmiogwiezdną Modliszka Kung Fu”, której autorami byli mistrz tego stylu Lee Kam Wing oraz Leung Ting. Obie pozycje ukazały się w języku chorwackim.

Do 1985 roku wraz z Milanem Prosenicą rozpropagował Wing Tsun na obszarze krajów bloku wschodniego. Założył i został pierwszym reprezentantem Organizacji Wing Tsun Europy Wschodniej E.E.W.T.O. Obecnie kieruje nią sifu Norbert Maday z Węgier, który kontynuuje linię mistrza Leung Ting'a. W grudniu 1985 roku wraz z Milanem Prosenicą wziął udział w nowym projekcie, podejmującym się nie tylko szkoleń z zakresu samoobrony Wing Tsun opartej na sztuce pięściarskiej, ale przede wszystkim działalności sportowej nakierowanej na współzawodnictwo międzynarodowe. Projektem tym była International Ving Tchun Pro One Kung Fu Organization.

W 1986 roku opublikował własnego autorstwa „Żelazną pięść”, a w rok później wydał przetłumaczoną na język chorwacki książkę Leung Ting'a „108 movements of the Shaolin woodenmen hall”. W 2002 roku wraz z Milanem Prosenicą opublikował opracowanie dotyczące techniki kopnięć Wing Tsun pod tytułem „Chi Gerk”. Niestety, rok 2022 zamknął jego dalszą drogę.

Wspominając sifu Slavko Truntić'a jako praktyka i mistrza Wing Tsun nie sposób nie docenić jego wysiłku i wkładu w europejską historię popularyzacji tej metody walki. Z udziałem Milana Prosenicy przyczynił się do przemieszczenia jej na Wschód od Europy centralnej, w tym do Polski.